

Göklerde melekler ve ruhlar

Cizre'den İbrahim Sabuncu: "Üstad Hazretleri semâyı şenlendiren melekler ve rûhâniyât olduğunu buyuruyor. Bu rûhâniyât dediği bizim dünyaya gelmeden intizar salonu denilen yerde bekleyen ruhlarımız mıdır? Yoksa bizim ruhlarımız haricinde, rûhânî diye tesmiye edilen Allah'ın başka mahlûkâtı mıdır?"

Meleklerle îmân, İslâmiyet'in îmân esaslarından ikincisidir. Yerler ve gökler meleklerle doludur. Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifâdesiyle; yeryüzünün küçüklüğüyle birlikte hayat ve şuur sahibi mahlûklarla cıvıl cıvıl doldurulmuş âdetâ bir hayvanlar mahşeri hüviyetinde olması, ulvî ve yüksek burçlar sahibi olan gökyüzünün de hayat, şuur ve idrâk sahibi mahlûklarla dolu olduğunu bize gösteriyor.

Üstad Hazretlerine göre, adına ister melâikeler diyelim, ister rûhânîler diyelim; o şuur, idrâk ve hayat sahibi mahlûklar, insanlar ve cinler gibi şu âlem sarayının seyircileri, okuyucuları ve Rubûbiyet saltanatının dellallarındırlar. Çünkü kâinât denilen bu âlem sarayı had ve hesaba gelmeyen güzellikler, süslemeler ve nakışlarla donatılmıştır. Böyle bir kâinât; mütefekkir, takdir edici ve kadir kıymet bilen varlıklar tarafından sonsuz şekilde tefekkür edilmeye lâyıktır. Öyle ya, güzellik elbette âşık ister. Yemek de aç olana verilir.

İnsanlarla cinler ise bu sonsuz vazifenin, şu görkemli tefekkürün ve bu geniş ibâdetin hakkını verememekte; milyondan ancak birisini yapabilmektedirler. Demek bu sonsuz ve çeşitli vazifelere ve ibâdetlere sonsuz melâike neveleri ve rûhânî sınıfları lâzımdır. Nitekim yıldızlar, gezegenler ve gök taşlarından, tâ yağmur damllarına kadar tüm varlıklar, çeşit çeşit melâikenin ve rûhânî mahlûkların bineği ve meskenidirler. Onlar bu bineklere Allah'ın izniyle binerler ve şehâdet âlemini seyredip gezerler. Yeşil kuşlar ve Cennet kuşlarından sineklere kadar her bir hayvan, cins cins rûhânî varlıkların tayyâreleridirler. Onlar bunların içinde Allah'ın emri ve izni ile, cismânî âlemleri gezerler, o cesetlerdeki duyguların pencereleriyle cismânî

fitrat mu'cizelerini izlerler ve tefekkür ederler.

Öyleyse anlaşılmalıdır ki, şu yeryüzünün karanlık toprağında ve bulanık suyundan, hiç durmadan letâfetli hayatı ve nûrlu idrak sahibi mahlûkları yaratan Hâlık Teâlâ'nın, elbette rûha ve hayata münâsîp göklerdeki şu ışık denizinden ve şu karanlık okyanusundan, çok muhtelif şuur sahibi varlıkları vardır; hem çok yoğun biçimde vardır. Gökler, burçlarına, yıldızlarına ve peyklerine varıncaya kadar şuur sahibi, hayat sahibi ve ruh sahibi mahlûklarla doludur.¹

Göklerin ve yerlerin meleklerle dolu olduğunu Peygamber Efendimiz'den (asm) dinleyelim: “Ben sizin görmediklerinizi görüyorum, işitmediklerinizi işitiyorum. Gökyüzü gıcırdadı! Gıcırdamak onun hakkıdır! Çünkü gökyüzünde dört parmaklık bir yer yoktur ki, bir melek alnını koyarak orada secdeye kapanmamış olsun!”²

Cisimlerin muhtelif cinsleri ve karakterleri gibi, cinlerin, meleklerin ve rûhânî varlıkların da çok farklı cinslerden olduklarını ve çok değişik karakterler sergilediklerini beyan eden Bedüzzaman Hazretleri, meselâ bir damla yağmura bakan meleğin, güneşte görevli melek cinsinden olmadığını kaydeder. Hazret-i Üstad, ateşten, ışıktan, nurdan, nardan, zulmetten, karanlıktan, havadan, sudan, sestem, kokulardan, esîrden, elektrikten ve sâir latîf ve akıcı maddelerden yaratılmış olan hayat, şuur ve ruh sahibi mahlûkları Kur'ân'ın, “melâike, cin ve rûhânî” olarak adlandırdığını bildirir.³

İnsanın dünyaya gelmezden önce sonsuzluk tarafında zerreler âleminde ruhlar veya zerreler halinde yaratıldığı ve Cenab-ı Hakkın “Elestü birabbiküm?” (Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?) sorusuna muhatap olduğunu ve “Belâ!” (Evet; Rabb'imizsin yâ Rabbi!) diye cevap verdiğini bize Kur'ân söylüyor.⁴ Yolculuğuna ruhlar âleminde başlayan insan rûhunun,⁵ dünya hayatından sonra uğradığı ve mahşer için bir bekleme salonu hükmünde olan berzah âleminde—eğer sâlih ruhlardan ise—Allah'ın izniyle göklerde ve yıldızlarda gezdiği de doğrudur.⁶

Diğer taraftan Kur'ân'da Hazret-i Cebrâil'in (as) bazen “ruh”⁷, bazan “rûhu'l-emîn”⁸ ve bazan “rûhu'l-kudüs”⁹ sıfatlarıyla anıldığı da bir gerçektir.

Binâenaleyh, “rûhâniyât” tabirinden yalnız insanların ruhlarını değil; insanlarla birlikte dumansız ateşten, ışıktan, nurdan, karanlıktan, sestem, kokulardan, elektrikten, havadan, esîrden ve bilmediğimiz akıcı ve hoş maddelerden yaratılan ve cismânî olmayan mahlûkları anlıyoruz. Bu kavramın içine insan ruhu girebileceği gibi, muhtelif cinsleriyle melekler ve cinler de girmektedirler.

Dipnot:

1-Sözler, s. 162, 163, 467, 469;

2-Tirmizî, Zühd, 7;

3-Sözler, s. 469;

4-A'râf Sûresi, 7/172 (Tefsîri için bakınız: Sözler, s. 105);

5-Sözler, s. 35;

6-Lem'alar, s. 230;

7-Kadr Sûresi, 97/4;